

YABANI HARDAL (*Sinapis arvensis L.*) TOHUMU VE YAĞLARININ BAZI BİLEŞİM ÖZELLİKLERİ

SOME COMPOSITIONAL (*Sinapis arvensis L.*) CHARACTERISTICS OF WILD MUSTARD SEED AND OILS

Musa ÖZCAN¹, Attila AKGÜL¹, Ali BAYRAK²

¹Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, KONYA

²Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, Dışkapı, ANKARA

ÖZET: Tohum örneğinde bin tane ağırlığı ve ırilik, su, ham kül, protein, yağı ve selüloz, uçucu yağ miktarları belirlenmiştir. Tohum yağının da nispi yoğunluk, kırılma indisi, serbest yağ asitleri, peroksit sayısı, iyot sayısı, sabunlaşma sayısı ve sabunlaşmayan madde tayin edilmiştir. Gaz kromatografisi yöntemiyle %0.25 uçucu yağda %95.40 allil izotiyosyanat, %22.52 sabit yağda başlıca, %29.62 oleik, % 24.18 linoleik, %20.65 erusik ve %16.52 linolenik asitler saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yabani hardal *Sinapis arvensis L.* Cruciferae, fiziksel özellikler, kimyasal bileşim, yağ asitleri bileşimi ve uçucu yağ.

ABSTRACT: Wild mustard seed was evaluated for moisture, crude ash, protein, oil and fiber, essential oil, allel isothiocyanate, weight of 1000 seeds and seed size. Relative density, refractive index, free fatty acids, values of peroxide, iodine, saponification value and unsaponifiables were determined in the seed oil. 95.40% allyl isothiocyanate in esential oil (%0.25) and 29.62% oleic, 24.18% linoleic, 20.65% erusic and 16.52% linolenic acids as main ones in the oil (22.52%) were identified by gas chromatography.

Key Words: Wild mustard, *Sinapis arvensis L.* Cruciferae, physical properties, chemical composition, fatty acids composition and esntial oil.

GİRİŞ

Sinapis arvensis L. (Cruciferae) kültür bitkileri içinde yabancı ot olarak yetişırlar. Üçüncü dünya ülkelerinde tarımında yapılır ve siyah hardalın orijini olarak bilinir (İLISULU 1973). Kültüre alınanlar beyaz, siyah ve kırmızı hardal türleridir. Bunlar yıllık, otsu, 30-150 cm boylu, parçalı yapraklı, sarı çiçekli, 4-12 tohumlu bakla meyvelidir. Tohumla üretilir, ılıman ve sıcak iklimlerde yetiştirilirler. Beyaz hardal tarımı Orta ve Güney Avrupa, Japonya, Kuzey Afrika, Kuzey Amerika, Hindistan, Çin ve Uruguay; siyah hardal tarımı Avrupa, Doğu Asya, Kuzey Amerika; kırmızı hardal tarımı ise Hindistan ve Pakistan'da yapılmaktadır. Türkiye'de beyaz ve siyah hardal yetiştiriliyor, kırmızı hardal tarımı ise hiç yapılmamaktadır (İLISULU 1973).

Hardal, hem yağ hem baharat bitkisi olarak bilinir. Hardal yağı, yağ asitleri bileşimi bakımından özellikle yüksek erusik asitten dolayı (OSMAN ve FIAD 1975, KUMAR ve TSUNODA 1978, AHUJA ve ark. 1990, YANIV ve ark. 1991, SINDHU KANYA ve ark. 1993) beslenmede uygun değilse de, ilaç ve kozmetik endüstriyelinde çeşitli amaçlarla kullanılmaktadır (İLISULU 1973, BAYTOP 1984, AKGÜL 1993).

Öğütülmüş beyaz hardal tohumları, daha çok sofra hardalı üretiminde değerlendirilir. Türkiye'de bu şekilde kullanımı yaygın olmadığından tüketim oldukça azdır. Ayrıca beyaz hardalın taze yaprakları, "turpotu" adıyla bazı yörelerde salata şeklinde tüketilir. Siyah hardal tohumları baharat olarak değil tıbbi amaçla kullanılır (BATOP 1984). Eskiden meyve şıralarının dayanıklılığını artırmak için öğütülmüş hardal katıldığı ve uçucu yağıının güçlü antimikrobiyal olduğu bildirilmiştir (AKGÜL 1993).

Hardalın kendine has lezzeti, glukozitlerin (sinigrin, sinalbin) mirosinaz etkisiyle parçalanması sonucu ortaya çıkar. Bu bileşenlerden en önemlileri allil izotiyosyanat ve p-hidroksibenzil izotiyosinayattır. İki kuvvetli ve gözyaşartıcı kokulu fakat hafif yakıcı, ikincisi ise kokusuz fakat şiddetli yakıcıdır. Bu bileşikler daha çok uçucu yağda mevcut olup, çoğunluğunu allil izotiyosinatlar oluşturmaktadır (PEREDI 1969, AKGÜL 1993, SINDHU KANYA ve ark. 1993).

Önceki çalışmalarında, Cruciferae tohum yağlarındaki sterollerin çoğunu sitositerol, kalanını δ -5-avenasterol ve δ -7-stigmasterolun oluşturduğu belirlenmiştir (APPELQVIST ve ark. 1981). Ayrıca AHUJA ve ark. (1990), 5 hardal genotipinde oleik, 6 genotipte linoleik asitin daha fazla olduğunu bildirmiştir.

Bu çalışmanın amacı, yabanî hardal tohumunun fizikal ve kimyasal özelliklerini sabit ve uçucu yağlarının bileşimini ortaya koymak çeşitli amaçlar için kullanılabilirliğini belirlemektir.

MATERIAL VE METOT

Materyal

Hardal tohumları, temmuz ayında Konya'dan (Çumra ilçesi) toplanmıştır. Tohumlar, yabancı maddelerden temizlendikten sonra, 0.5 mm'lik elektron geçirilecek irilikte öğütülmüştür.

Metot

Fizikal ve kimyasal analizler ANONYMOUS (1984)'a göre yapılmıştır. Ekstraksiyon yöntemiyle elde edilen sabit yağda yağ asitleri tayini, (DOĞAN ve BAŞOĞLU 1985) iki aşamada gerçekleştirilmiştir:

1. Esterleştirme: Traşlı küçük bir balona 0.20 g yağ örneği tırtılmış, üzerine 4 ml %2'lük metanollu NaOH çözeltisi ilave edilmiştir. İçine kaynama taşı atılan balon, geri soğutucuya bağlanmış ve 5 ml BF_3 -metanol çözeltisi eklendikten sonra, 2 dakika daha kaynamaya bırakılmıştır. Yine, soğutucu üzerinden 2 msl *n*-heptan akıtlararak, 1 dakika daha kaynatılmıştır. Su banyosundan alınarak soğutulan balona 3-4 ml doymuş NaCl çözeltisi ilave edilmiş ve balon birkaç kez çalkalanmıştır. Sonra, balon içeriği 150 ml'lik ayırma hunisine aktarılmış ve fazların iyice ayrılması beklenmiştir. Alta çöken tuzlu faz atılmış; üstte kalan kısım, renkli küçük şişeye aktarılmış ve kapatılmıştır (ANONYMOUS 1990).

2. Gaz Kromatografisi	: Çalışma şartları aşağıdaki gibidir.
Alet	: Perkin-Elmer 8500 gaz kromatografi
Sabit faz	: %10 DEGS (Diethylene Glycol Succinate)
	+%1 H_3PO_4
Destek madde	: Chromosorb W-AW, 80/100 mesh
Kolon	: DB-23 Fused Silica Capillaries %50 Cyanopropyl Silicone Similars to OV-275, DEGS, SP-2310 30 mx 0.53 mm x 0.50 μ m.
Dedektör	: FID (Flame Ionization Detector)
Sıcaklık	
Kolon	: 185°C
Enjeksiyon	: 250°C
Dedektör	: 270°C
Akış hızları	
Taşıyıcı gaz (N2)	: 15 ml/dak.
Yanıcı gaz (H2)	: 18 ml/dak.
Kuru hava	: 250 ml/dak.
Yazıcı/Entegrator	: Shimadzu C-RGA-Chromatopac
Enjeksiyon miktarı	: 0.5 μ l
Kağıt hızı	: 5 mm/dak.

Standart referans maddeler olan yağ asitlerinin metil esterleri ve esterleştirilmiş yağ örnekleri, yukarıdaki şartlar altında alete enjekte edilmiştir. Yağ asitlerinin nitel teşhisleri göreceli, alikonma zamanları kıyaslanarak yapılmış, yüzde miktarları ise entegrator çıktılarının düzeltilmiş verilerinden tespit edilmiştir (ANONYMOUS 1990). Uçucu yağ analizinde ise alet, kolon u-zunluğu ve dolgu maddesi sırasıyla Varian 3700 gaz kromatografi, 4 m Carbowax 20 M olup diğer şartlar aynı kalmıştır.

Araştırmadaki bütün tayin ve analizler iki tekerrüldür, sonuçlar ortalama olarak verilmiştir.

ARAŞTIRMA SONUÇLARI VE TARTIŞMA

Hardal tohumunun fizikal ve kimyasal özellikleriyle ilgili analiz sonuçları ve literatür verileri Çizelge 1'de görülmektedir.

Su, ham yağ, ham protein, ham selüloz, ham kül, uçucu yağ, allil izotiyosianat, bin tane ağırlığı ve tohum çapı değerleri, sırasıyla %6, 22.52, 16.3, 11.83, 9.24, 0.25, 95.4, 2.61 g ve 1.8 mm olarak tespit edilmiştir. Ham yağ, ham protein ve uçucu yağ, literatürde belirtilen diğer Cruciferae türlerine göre düşükken, ham

selüloz, ham kül ve allil izotiyosiyanat yüksektir. Fakat ham protein, sadece Ataklış'ının (1991) kolza ve yağ şalgamı değerleriyle benzerlik göstermiştir. Bin tane ağırlığı ve tohum iriliği literatürle uyuşmaktadır (ÖĞÜTÇÜ 1978, ATAKİŞİ 1991). Ortaya çıkan farklılıklar, bitki türünün yanısıra muhtemelen çeşit, hasat zamanı ve çevre şartlarından kaynaklanmıştır.

Tohum yağıının fiziksel ve kimyasal özelliklerinden (Çizelge 2) nispi yoğunluk ve kırılma indisi beyaz ve siyah hardala yakındır. İyot sayısı siyah hardala benzer ve beyaz hardaldan düşük, yağ şalgamı ve kolzadan yüksektir (İLISULU 1973). Sabunlaşma sayısı, İLISULU'nun (1973) değerlerine benzer, SİNDHA ve ark.'nın (1993) bulgularından yüksek çıkmıştır. Sabunlaşmayan madde miktarıysa, literatür verilerine göre daha fazla bulunmuştur (İLISULU 1973).

Tohum yağıının gaz kromatografisiyle belirlenen başlıca yağ asitleri ve literatür değerleri Çizelge 3'de verilmiştir. Başlıca yağ asitleri oleik, linoleik, erusik ve linoleniktir. Palmitik, oleik, linoleik, linolenik ve araşidak literatür değerlerinden yüksek; palmitoleik, stearik, behenik ve lignoserik asit ise literatür değerleriyle benzerdir. Linolenik asit miktarı, PEREDI'nin (1969) yabanî hardal ve İLISULU'nun (1973) yağ şalgamı bulgularına yakın bulunurken, PEREDI'nin (1969) bulduğu siyah hardal değerinden düşüktür. Araşidak asit ise, OSMAN ve FIAD'in (1975) yabanî hardal ve yağ şalgamı verilerinden düşük, diğerleriyle benzer miktarlar göstermiştir. Cruciferae yağları için dominant olan erusik asit içeriği, literatüre göre oldukça düşüktür (%20.65). En yakın değer, OSMAN ve FIAD'in (1975) yabanî hardala ait olmalıdır. Öte yandan APPELQVIST (1971), geniş bir % erusik asit aralığı bildirmiştir ve bulgumuz sınırlar arasındadır. Bir bitkisel yağın yağ asitleri bileşimi, tür, çeşit, ıslah, yetişirme şartları, hasat ve sonrası işlemelere bağlı olarak farklı değerler gösterebilmektedir (İLISULU 1973).

Sonuç olarak, incelenen yabanî hardal tohumu ve yağıının fiziksel, kimyasal özellikleri ve yağ asitleri bileşimi bazı literatür verileriyle benzerlik göstermiştir. Erusik asit içeriğinin diğerlerine göre düşük, oleik ve linoleik asitlerin yüksek çıkması olumludur. Burada konu edilmemiş olmakla beraber, glukozinolatlar ve erusik asit açısından ıslah çalışmasıyla tohumların yemeklik yağ hammaddesi olarak kullanımı mümkündür. Beraberinde alınacak küspenin yem katkısı olarak değerlendirilmesi de söz konusudur. Ham yağ içeriğinin düşük olması, yağ teknolojisinde dezavantajsa da, baharat olarak kullanımı için uygundur. Çünkü yüksek yağ oranı, özellikle doymamış yağ asitlerince zengin yağlarda, oksidasyon sonucu açılasmaya sebep olur ve depolamada güçlükler doğurabilir. Öte yandan, tohumlardan elde edilen uçucu yağın allil izotiyosiyanatça zengin olması, aroma ve gıda muhafaza maddesi şeklinde kullanılabilceğini göstermektedir. Birçok bölgede geniş alanlarda yabanî/yabancı ot olarak rastlanan bu tür hardalın ıslah materyali özelliğini de eklemek gereklidir.

Çizelge 1. Yabanî Hardal Tohumunun Fiziksel, Kimyasal Özellikleri ve Literatür Değerleriyle Karşılaştırılması

	Sonuçlar	Peredi (1969)				İlisulu (1973)				Akgül (1993)	
		YH*	YH	BH	SH	K	BH	SH	YŞ	K	H
Bin tane ağırlığı (%)	YH*	2.61									
Tohum çapı (mm)		1.8									
Su (%)		6.0					8	8	7.5	7.3	6.9
Ham yağ (%)		22.52	28-28.7	29.1	31.2	37.9-46.6	27.8	32.8	33.0	45.0	28.8
Ham protein (%)		16.30					30.2	30.2	18.3	19.6	24.9
Ham selüloz (%)		11.83					8.2	8.2	5.2	5.9	6.6
Ham kül (%)		9.24					4.8	4.8	5.0	4.2	4.5
Uçucu yağ (%)		0.25					0.83	1.0			0.5-1
Uçucu yağıda allil izotiyosiyanat (%)		95.40	17-19	19	20	43-54					94
		Öğütçi (1978)	Sonntag (1979)	Weiss (1983)				Sosulski ark. (1989)	Ahuja ve ark. (1990)	Ataklış (1991)	
		YH	K	BH	SH	YŞ	K	K	H	K	YŞ
Bin tane ağırlığı (%)	2.95									3-6	3.5-6
Tohum çapı (mm)										2-3	2.4
Su (%)				8.0	6.7	6.7	7.3				1-3
Ham yağ (%)	26.0	22-49	26.7	28.9	45.2	39.3	50.2-53.5	36-45	24-36	38-50	28-40
Ham protein (%)	25.16		32.8	28.7	20.7	22.9	25.9-28.9		25-34	16-24	16-22
Ham selüloz (%)											
Ham kül (%)			5.4	3.7	4.3	5.3					
Uçucu yağ (%)											
Uçucu yağıda allil izotiyosiyanat (%)			22	41	40	22					

*YH: Yabanî Hardal, BH: Beyaz Hardal, SH: Siyah Hardal, H: Hardal, YŞ: Yağ Şalgamı, K: Kolza

Çizelge 2. Yabanı Hardal Yağının Fiziksel, Kimyasal Özellikleri ve Literatür Değerleriyle Karşılaştırılması

	İlisulu (1973)					Sindhu ve ark. (1993)
	YH	BH	SH	YŞ	K	H
Nispî yoğunluk 20 (d20)	0.904	0.913-0.916	0.914-0.923	0.913-0.916	-	-
Kırılma indisi (n20D)	1.4690	-	-	1.466-1.474	-	-
Serbest yağ asitleri (%, oleik)	0.30					
Peroksit sayısı (meq/kg)	2.68					
Iyot sayısı	106.27	126-134	106-113	97-105	103	
Sabunlaştırmaya sayısı	174.02	170-178	176-184	171-177		109.7-139.7
Sabunlaştırmayan madde (%)	2.64	0.5-1.2	<1.5	0.6-1.2		

YH: Yabanı Hardal, BH: Beyaz Hardal, SH: Siyah Hardal, H: Hardal, YŞ: Yağ Şalgamı

Çizelge 3. Yabanı Hardal Yağının Yağ Asitleri Bileşimi ve Literatür Değerleriyle Karşılaştırılması

Yağ Asitleri	Peredi (1969)					Hoffmann ve ark. (1970)			Appelqvist (1971)	
	YH	YH	BH	SH	K	H	K	YŞ		
Laurik (12:0)	iz	-	-	-	-	-	-	-	-	
Miristik (14:0)	iz	iz	iz	iz	iz					
Palmitik (16:0)	4.96	2.1-2.6	2.8	3.8	1.7-4.2	2.9	2.9	2.4		
Palmitoleik (16:1)	0.27				0.2-0.8	0.2	0.1	0.2		
Stearik (18:0)	1.34	0.8-1.0	0.9	1.2	0.6-1.4	1.0	0.7	1.0		
Oleik (18:1)	29.62	11.8-12.7	25	19.7	12.0-14.1	19.4	9.4	14.5		
Linoleik (18:2)	24.18	7.7-8.6	7.6	7.9	6.0-9.4	9.7	12.8	14.3	2-55	
Linolenik (18:3)	16.52	15.4-15.5	12.2	23.9	10.9-13.6	12.0	9.2	8.6		
Araçdik (20:0)	0.37					0.7	0.5	0.7		
Behenik (22:0)	1.06	1.4-2.2	0.5	0.5	0.4-2.0					
Erusik (22:1)	20.65	35.5-40.2	35.8	28.0	46.7-50.9	40.4	54.1	45.9	1-57	
Lignoserik (24:0)	0.83									
	İlisulu (1973)			Osman ve Fiad (1975)		Kumar ve Tsu. (1978)	Sonntag (1979)	Khan ve ark. (87)	Ahuja ve ark. (1990)	Albar ve ark. (1991)
Yağ Asitleri	BH	SH	YŞ	YH	YŞ	YC	BH	KH	H	BH
Laurik (12:0)							1.5			
Miristik (14:0)							0.4			
Palmitik (16:0)		0.4	0.4			5-31.3	22.0	18.13	7.5-24.2	-
Palmitoleik (16:1)						2.24.8	14.2	25.43	12.2-20.5	10-25
Stearik (18:0)	22.0	8.0	8.0	-	-	1.7-64.1	6.8	4.46	12.9-21.2	15-20
Oleik (18:1)	14.2	18.0	20.0			0.5				10-20
Linoleik (18:2)	6.8	6.5	15.0	8.3	9.8	2.0				
Linolenik (18:3)						0.5				
Araçdik (20:0)						2.0				
Behenik (22:0)						0.5				
Erusik (22:1)	44.2	40.6	36.0	26.7	51.5	0-55.1	44.2	50.41	30.3-57.6	43-55
Lignoserik (24:0)						1.0				30-55

YH: Yabanı Hardal, BH: Beyaz Hardal, SH: Siyah Hardal, H: Hardal, YŞ: Yağ Şalgamı, K: Kolza

KAYNAKLAR

- AHUJA, K.L., GUPTA, M.L., RAHEJA, R.K., LABANA, K.S. 1990. Assessment of promising genotypes of Indian mustard for oil quality. *J. Plant Sci. Res.* 6:90-92. (FSTA 1 N 33, 1992)
- AKGÜL, A. 1993. *Baharat Bilimi ve Teknolojisi*. Gıda Teknolojisi Dern. Yay. No: 15, Ankara.
- ALBER, Y., SCHAFFERMAN, D., ZUR, M., YANIV, Z. 1991. Comparison of the fatty acid composition of *Sinapis alba* seeds collected at various locations in Israel. *Israel J. Bot.* 40:251.
- ANONYMOUS. 1990. *AOAC Official methods and Recommended Practices*, Vol. 1, 4th edn. Amer. Oil Chem. Soc. Champaign, IL, USA.
- ANONYMOUS. 1984. *AOAC Official Methods of Analysis*, 14th edn. Assoc. Offic. Anal. Chem., Arlington, VA.
- APPELQVIST, L.A. 1971. Lipids in Cruciferae. VIII. The Fatty acid composition of seeds of some wild or partially domesticated species. *J. Amer. Oil. Chem. Soc.* 48:740-744.
- APPELQVIST, L.A.D., KORNFELEDT, A.K., WENNERHOLM, J.E. 1981. Sterols and steryl esters in some *Brassica* and *Sinapis* seeds. *Phytochem.* 20. 207-210.
- ATAKİŞI, İ.K. 1991. *Yağ Bitkileri Yetiştirme ve İslahi*. Trakya Üniv. Ziraat Fak. Ders Notları, Tekirdağ.
- BAYTOP, T. 1984. *Türkiye'de Bitkiler ile Tedavi*. İstanbul Üniv. Yay. No: 3255, İstanbul.
- DOĞAN, A., BAŞOĞLU, F. 1985. *Yemeklik Bitkisel Yağ Kimyası ve Teknolojisi Uygulama Kılavuzu*, Ankara Üniv. Ziraat Fak. Yay. No: 951, Ankara.
- HOFFMANN, G. 1986. Edible oils and fats, In: *Quality Control in the Food Industry*. Vol. 2, 2nd edn. (ed. Herschdoerfer, S.M.), 407-504 pp., Academic Press, London.
- İLİSULU, K. 1973. *Yağ Bitkileri ve İslahi*, Çağlayan Kitabevi, İstanbul.
- KHAN, A.H., SHEIKH, A.H., SHAH, A.H., KHAN, S.A. 1987. Studies on the physico-chemical characteristics of a new genotype of autumn (*Brassica juncea* cv.) (Zaid kharif raya). *Pakistan J. Sci. Ind. Res.* 30: 883-885. (FSTA 5 N 16, 1989).
- KUMAR, P.R., TSUNODA, S. 1978. Fatty acid spectrum of Mediterranean wild Cruciferae. *J. Amer. Oil Chem. Soc.* 55: 320-323.
- OSMAN, F., FIAD, S. 1975. Glyceride structure of Egyptian vegetable oils. VII. Erucic acid rich oils. *Nahrung* 19: 641-647.
- ÖĞÜTÇÜ, Z. 1978. Orta Anadolu koşullarına uygun sanayi tipi hardal çeşitleri üzerine araştırma. Ankara.
- PEREDI, J. 1969. Fatty acid composition of the oils of Hungarian rape varieties and of other cruciferous plants, and the contents of isothiocyanate and vinyl thiooxazolidone of their meals. *Olaj Szappan Kozmetika* 18:67-76.
- SINDHU KANYA, T.C., NAGARAJU, T., KANTHARAJ URS, M. 1993. Glucosinolate and lipid composition of newer Indian varieties of mustard and rapeseed. *J. Food Sci. Technol., India*. 39:137-138. (FSTA 8N28, 1993).
- SONNTAG, N.O.V. 1979. Composition and characteristics of individual fats and oils. In: *Bailey's Industrial Oil and Fat Products*, Vol. 1, 4th edn. (ed. Swern, D.) 289-477 pp., John Wiley, New York.
- SOSULSKI, F.W., GADAN, H.M., ESSA, T.A., AL-SAMARAIE, A.M., HAMEEDY, I.H. 1989. Lipid composition of rapeseed and mustard genotypes in Iraq. *Lebensm. Wiss. Technol.* 22:29-31. (FSTA 12 N17, 1989).
- WEISS, E.A. 1983. *Oilseed Crops*. Longman, New York.
- YANIV, Z., ELBER, Y., ZUR, M., SCHAFFERMAN, D. 1991. Differences in fatty acid composition of oils of wild Cruciferae seed. *Phytochem.* 30: 841-843. (FSTA 7N 8, 1991).